

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (prvi senat)

z dne 28. novembra 2013 *

„Pritožba — Dostop do dokumentov institucij — Uredba (ES) št. 1049/2001 — Izjeme od pravice do dostopa — Člen 4(1)(a), prva in tretja alinea — Javna varnost — Mednarodni odnosi“

V zadevi C-576/12 P,

zaradi pritožbe na podlagi člena 56 Statuta Sodišča Evropske unije, vložene 3. decembra 2012,

Ivan Jurašinović, stanujoč v Angersu (Francija), ki ga zastopa N. Amara-Lebret, odvetnica,

pritožnik,

druga stranka v postopku:

Svet Evropske unije, ki ga zastopata K. Pellinghelli in B. Driessen, agenta,

tožena stranka na prvi stopnji,

SODIŠČE (prvi senat),

v sestavi A. Tizzano (poročevalec), predsednik senata, A. Borg Barthet, E. Levits, sodnika, M. Berger, sodnica, in S. Rodin, sodnik,

generalna pravobranilka: E. Sharpston,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalne pravobranilke, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

izreka naslednjo

Sodbo

1. I. Jurašinović s pritožbo predlaga razveljavitev sodbe Splošnega sodišča z dne 3. oktobra 2012 v zadevi Jurašinović proti Svetu (T-465/09, v nadaljevanju: izpodbijana sodba), s katero je navedeno sodišče zavrnilo njegovo tožbo za razglasitev ničnosti Odločbe Sveta Evropske unije z dne 21. septembra 2009

* Jezik postopka: francoščina.

(v nadaljevanju: sporna odločba) o delnem dostopu do nekaterih poročil opazovalcev Evropske unije, ki so bili na območju Knina v Republiki Hrvaški navzoči od 1. avgusta do 31. avgusta 1995 (v nadaljevanju: poročila).

Pravni okvir

- 2 Člen 2(5) Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1049/2001 z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije, (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 1, zvezek 3, str. 331) določa:

„Za dokumente občutljive narave, določene v členu 9(1), velja postopek v skladu z navedenim členom.“

- 3 Člen 4(1)(a) te uredbe določa:

„Institucije zavrnejo dostop do dokumenta, kadar bi razkritje oslabilo varstvo:

(a) javnega interesa, kar zadeva:

— javno varnost,

[...]

— mednarodne odnose,

[...]“.

- 4 Člen 9 navedene uredbe, naslovljen „Obravnava dokumentov občutljive narave“, v odstavku 1 določa:

„Dokumenti občutljive narave so dokumenti, ki izvirajo iz institucij ali njihovih agencij, iz držav članic, tretjih držav ali mednarodnih organizacij in so označeni s ‚TRÈS SECRET/TOP SECRET‘, ‚SECRET‘ ali ‚CONFIDENTIEL‘ v skladu s predpisi institucije, ki ščitijo bistvene interese Evropske unije ali ene ali več njenih držav članic na področjih, zajetih v členu 4(1)(a), zlasti javni varnosti, obrambi in vojaških zadevah.“

Dejansko stanje

- 5 I. Jurašinović je z dopisom z dne 4. maja 2009 ob opiranju na svoj status državljana Unije francoske narodnosti na podlagi Uredbe št. 1049/2001 Svet Evropske unije zaprosil za dostop do 205 poročil in do dokumentov z oznako „ECMM RC Knin Log reports“, sestavljenih v okviru Opazovalne misije Evropske skupnosti na Hrvaškem (v nadaljevanju: ECMM) pri konfliktih v nekdanji Jugoslaviji.
- 6 Svet je s sporno odločbo odobril le delni dostop do osmih poročil.
- 7 Svet je zavrnitev razkritja dokumentov z oznako „ECMM RC Knin Log reports“ utemeljil s tem, da ni imel nobenega dokumenta s takšno oznako.
- 8 Glede drugih poročil, katerih posredovanje je bilo zahtevano, je Svet kot razloge za zavrnitev razkritja navedel izjeme iz člena 4(1)(a), prva in tretja alineja, Uredbe št. 1049/2001.

- 9 Natančneje, Svet je najprej navedel, da bi objava vseh poročil škodila interesom Unije, saj bi ogrozila mednarodne odnose Unije in odnose držav članic z zadevnim območjem Evrope, pa tudi javno varnost, zlasti varnost in telesno celovitost opazovalcev, prič in drugih virov informacij, katerih istovetnost in presoje bi bile z razkritjem zadevnih poročil razkrite.
- 10 Dalje, Svet je menil, da so poročila, „čeprav je od dogodkov, na katere se nanašajo, preteklo štirinajstih let, ohranila visoko stopnjo občutljivosti“.
- 11 Nazadnje, v odgovor na trditev I. Jurašinovića, da so bili zahtevani dokumenti že razkriti, je Svet priznal, da je zadevna poročila posredoval Mednarodnemu kazenskemu sodišču za nekdanjo Jugoslavijo, ki ga je ustanovil Varnostni svet Združenih narodov (v nadaljevanju: ICTY), v okviru zadeve Gotovina in drugi, ki jo je obravnavalo navedeno sodišče. Vendar naj bi se to posredovanje opravilo na podlagi načela mednarodnega sodelovanja z mednarodnim sodiščem, ne pa na podlagi Uredbe št. 1049/2001.

Postopek pred Splošnim sodiščem in izpodbijana sodba

- 12 I. Jurašinović je 19. novembra 2009 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložil tožbo za razglasitev ničnosti sporne odločbe. Splošno sodišče je vse tri razloge, na katerih je ta tožba temeljila, zavrnilo.
- 13 Prvič, Splošno sodišče je v točkah 42 in 43 izpodbijane sodbe zavrnilo prvi tožbeni razlog I. Jurašinovića, ki je temeljil na tem, da bi morala zatrevana nevtralnost poročil, ker ECMM ni bila stranka v konfliktu v nekdanji Jugoslaviji, omogočiti dostop do zahtevanih dokumentov. Natančneje, Splošno sodišče je menilo, da ta okoliščina, tudi če bi bila dokazana, nikakor ne vpliva na vprašanje, ali bi lahko razkritje poročil oslabilo varstvo javnega interesa, kar zadeva mednarodne odnose, saj naj bi poročila vsebovala stališča, presoje in analize politične, vojaške in varnostne situacije na območju Knina avgusta 1995. Če bi bila vsebina teh poročil razkrita, bi to lahko na eni strani ogrozilo politike Unije, katerih cilj je prispevati k miru, stabilnosti in trajni regionalni spravi na tem območju Evrope, in na drugi ustvarilo položaj, ki bi oslabil zaupanje držav Zahodnega Balkana v proces integracije z Unijo.
- 14 Drugič, Splošno sodišče je v točkah 50 in 51 izpodbijane sodbe zavrnilo drugi tožbeni razlog I. Jurašinovića, ki je temeljil na tem, da bi morala biti poročila razkrita, ker niso bila predhodno označena kot „občutljive narave“ v smislu člena 9 Uredbe št. 1049/2001. V zvezi s tem je Splošno sodišče poudarilo, da ne iz te določbe ne iz člena 4 navedene uredbe ne izhaja, da neoznačitev dokumenta za dokument občutljive narave zadevni instituciji prepoveduje, da zavrne dostop do njega zaradi ogrožanja varstva javnega interesa, kar zadeva mednarodne odnose, če bi zahtevani dokument vseboval občutljive podatke.
- 15 Tretjič, Splošno sodišče je v točkah od 55 do 63 izpodbijane sodbe zavrnilo tretji tožbeni razlog I. Jurašinovića, ki je temeljil na tem, da je Svet poročila predhodno razkril ICTY v okviru zadeve Gotovina in drugi na podlagi Uredbe št. 1049/2001, ne pa na podlagi načela mednarodnega sodelovanja, ki naj ne bi obstajalo. Splošno sodišče je v zvezi s tem poudarilo, da so bili v 90. letih vsi arhivi ECMM posredovani ICTY, zato da bi tožilcu ICTY omogočili pregon zoper domnevno odgovorne osebe za hude kršitve mednarodnega humanitarnega prava, storjene na ozemlju nekdanje Jugoslavije od leta 1991. Iz istega razloga naj bi Svet tožilcu v okviru navedene zadeve na podlagi člena 70(B) Poslovnika in pravil o dokazovanju ICTY posredoval 48 poročil, na katera se je nanašala zahteva I. Jurašinovića za dostop. Splošno sodišče je vsekakor ugotovilo, da se ničnostna tožba, ki jo je vložil I. Jurašinović, ne nanaša na zakonitost Odločbe Sveta, s katero je bilo dovoljeno posredovanje teh 48 poročil. Poleg tega naj iz nobenega elementa v spisu ne bi bilo mogoče sklepati, da je Svet navedenih 48 poročil posredoval A. Gotovini na podlagi prošnje za dostop do dokumentov, ki bi jo ta vložil na podlagi Uredbe št. 1049/2001.

Predlogi strank

- 16 I. Jurašinović Sodišču predlaga, naj:
- izpodbijano sodbo razveljavi in zadevo vrne v razsojanje Splošnemu sodišču ali, če tega ne stori, sporno odločbo razglasi za nično,
 - Svetu naloži, da odobri dostop do vseh zaprošenih dokumentov, in
 - Svetu naloži, da mu plača znesek 8 000 EUR iz naslova kritja stroškov postopka skupaj z obrestmi po obrestni meri Evropske centralne banke od vložitve tožbe.
- 17 Svet predlaga, naj se pritožbo zavrne in I. Jurašinoviću naloži plačilo stroškov.

Pritožba

- 18 I. Jurašinović v utemeljitev pritožbe navaja tri pritožbene razloge.

Prvi pritožbeni razlog

Trditve strank

- 19 I. Jurašinović s prvim pritožbenim razlogom v bistvu navaja, da je Splošno sodišče s tem, da je odločalo o ničnostni tožbi, ne da bi prej pregledalo in preučilo zadevne dokumente, ni spoštovalo „poštenega sojenja“.
- 20 Najprej, po mnenju Sveta ta razlog očitno ni dopusten, ker I. Jurašinović ni opredelil pravnega pravila, ki naj bi bilo kršeno.
- 21 Poleg tega Svet trdi, da Splošnega sodišča nobeno pravilo nikakor ne zavezuje, da pred odločanjem o tožbi za razglasitev ničnosti odločbe o zavrnitvi dostopa do dokumentov zahteva predložitev teh dokumentov, do katerih se zahteva dostop, niti da te dokumente preuči. Namreč, ne sodna praksa ne določbe Poslovnika Splošnega sodišča glede ukrepov procesnega vodstva oziroma pripravljanih ukrepov naj ne bi nalagale takšne obveznosti, Splošno sodišče pa naj bi v zvezi s tem imelo pravico zahtevati predložitev navedenih dokumentov.

Presoja Sodišča

- 22 Uvodoma je treba poudariti, da je v nasprotju z navedbami Sveta iz trditev, ki jih je navedel I. Jurašinović, razvidno, da je ta jasno zatrjeval kršitev pravice do poštenega sojenja, ki naj bi izhajala zlasti iz tega, da Splošno sodišče ni preučilo zahtevanih dokumentov. Torej je prvi pritožbeni razlog dopusten.
- 23 V zvezi z utemeljenostjo je treba preveriti, ali je bilo Splošno sodišče – kot zatrjuje I. Jurašinović – dolžno odrediti predložitev zahtevanih dokumentov, da bi odločalo o ničnostni tožbi.
- 24 Vendar je v zvezi s tem treba ugotoviti, da nobeno pravilo iz Poslovnika Splošnega sodišča ne nalaga takšne obveznosti.

- 25 Namreč, kot je pravilno poudaril Svet, določbe Poslovnika Splošnega sodišča glede ukrepov procesnega vodstva oziroma pripravljanih ukrepov – zlasti členi 64(3)(d), 65(b) in 67(3) navedenega poslovnika – zgolj določajo, da se Splošno sodišče, če je potrebno, lahko seznani z dokumentom, do katerega je bil zavrnen dostop javnosti, tako da zadevno institucijo pozove, naj ta dokument predloži.
- 26 Poleg tega je treba v zvezi s tem dodati, da je treba zakonitost odločbe o zavrnitvi dostopa do dokumentov, kakršen je ta v sporu o glavni stvari, načeloma presoјati glede na razloge, na podlagi katerih je bil sprejet, ne pa zgolj glede na vsebino zaprosenih dokumentov.
- 27 Seveda je Splošno sodišče ob spoštovanju sodnega varstva navedene tožeče stranke, kadar ta stranka izpodbija zakonitost odločbe, s katero ji je bil dostop do dokumenta zavrnen na podlagi ene od izjem iz člena 4 Uredbe št. 1049/2001, pri čemer trdi, da se izjema, na katero se sklicuje zadevna institucija, ni smela uporabiti za zaproseni dokument, dolžno odrediti predložitev tega dokumenta in ga preučiti. Splošno sodišče, ker samo ni preučilo navedenega dokumenta, naj namreč ne bi moglo opraviti dejanske presoje v zvezi s tem, ali bi lahko navedena institucija dostop do tega dokumenta pravilno zavrnila na podlagi izjeme, na katero se je sklicevala, in posledično ni moglo presoјati zakonitosti odločbe, s katero je bil zavrnen dostop do navedenega dokumenta (glej v tem smislu sodbo z dne 21. junija 2012 v zadevi IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds proti Komisiji, C-135/11 P, točka 75).
- 28 Vendar I. Jurašinović na prvi stopnji ni navajal, kot je med drugim razvidno iz točk 18 in 29 izpodbijane sodbe, da se izjeme iz člena 4(1)(a), prva in tretja alineja, Uredbe št. 1049/2001 za zadevne dokumente ne uporabljajo, temveč je zgolj izpodbijal utemeljenost trditev, ki jih je Svet navedel v sporni odločbi in s katerimi je želel dokazati, da bi razkritje teh dokumentov ogrozilo interese, ki jih te izjeme varujejo.
- 29 Ni pa mogoče trditi, da je Splošno sodišče, da bi presoјalo zakonitost razlogov za zavrnitev dostopa do dokumenta, na katere se je institucija sklicevala na podlagi izjeme, katere uporaba se ne izpodbija, dolžno sistematično odrediti predložitev celotnega dokumenta, do katerega se zahteva dostop.
- 30 Splošno sodišče lahko namreč pri izvrševanju diskrecijske pravice, ki jo ima na področju presoje dokaznega gradiva, odloči, ali je v konkretnem primeru potrebno, da se mu dokument predloži, da bi preučilo utemeljenost razlogov, na podlagi katerih je institucija zavrnila dostop do navedenega dokumenta.
- 31 Zato je treba prvi pritožbeni razlog zavrniti kot neutemeljen.

Drugi pritožbeni razlog

Trditve strank

- 32 I. Jurašinović z drugim pritožbenim razlogom zatrjuje, najprej, da je Splošno sodišče, s tem ko je presodilo, da je Svet utemeljeno zavrnil dostop do zahtevanih dokumentov, ker naj bi vsebovali „občutljive podatke“, čeprav predhodno niso bili opredeljeni kot „dokumenti občutljive narave“ v smislu člena 9(1) Uredbe št. 1049/2001, kršilo navedeno določbo in člen 4(1) te uredbe. Takšna razlaga naj bi namreč na eni strani širila področje navedenega člena 9(1) na več kot to, kar določa besedilo tega člena, na drugi pa naj bi institucijam podeljevala diskrecijsko pravico za zavrnitev dostopa do katerega koli dokumenta, tako da bi ga za dokument „občutljive narave“ opredelile *a posteriori*, ne pa že tedaj, ko je bil ustvarjen.

- 33 Dalje, takšna široka razlaga člena 9(1) Uredbe št. 1049/2001 naj bi bila še manj utemeljena, kadar zadevna institucija, kot v obravnavanem primeru, iz razlogov, ki se nanašajo na varstvo mednarodnih odnosov, zavrne dostop do dokumentov, ki niso označeni v smislu te določbe. Navedena določba naj bi se nanašala le na „javno varnost, obrambo in vojaške zadeve“ in naj ne bi omenjala varstva mednarodnih odnosov.
- 34 Nazadnje, po mnenju I. Jurašinovića je okoliščina, da so bili zahtevani dokumenti v obravnavanem primeru ustvarjeni pred začetkom veljavnosti Uredbe št. 1049/2001, brezpredmetna, saj ima Svet možnost, ki je v obravnavanem primeru ni uporabil, da dokumente opredeli kot dokumente „občutljive narave“ po njihovi izdaji.
- 35 V zvezi s tem Svet najprej navaja, da je predpostavka, na kateri slonijo trditve I. Jurašinovića, napačna, saj je sporna odločba temeljila izključno na členu 4(1)(a), prva in tretja alineja, Uredbe št. 1049/2001, ne pa na členu 9 te uredbe. Poleg tega naj bi bili zadevni dokumenti izdani pred Uredbo št. 1049/2001 in jih zato ni bilo mogoče označiti za dokumente „občutljive narave“ v smislu navedenega člena 9(1).
- 36 Svet dalje trdi, da razlogovanje I. Jurašinovića temelji na zmedbi med pojmom „dokument občutljive narave“, ki je opredeljen v členu 9(1) Uredbe št. 1049/2001, in pojmom „občutljivi podatek“, ki ga je uporabilo Splošno sodišče. Prvonavedeni pojem naj bi namreč opredeljeval dokumente, ki so v skladu z navedeno določbo označeni s „TRÈS SECRET/TOP SECRET“, „SECRET“ ali „CONFIDENTIEL“, medtem ko naj bi se drugonavedeni pojem nanašal na podatke, katerih razkritje bi oslabilo varstvo javnega interesa, kar zadeva mednarodne odnose.
- 37 Nazadnje, Svet poudarja, da glede na razumevanje zadevnih določb, kakršno predlaga I. Jurašinović, izjema v zvezi z varstvom mednarodnih odnosov iz člena 4 Uredbe št. 1049/2001 postane brezpredmetna, ker takšno razumevanje pomeni, da se je na navedeno izjemo mogoče sklicevati le, kadar se člen 9 navedene uredbe uporablja, ta člen pa se ne nanaša na varstvo mednarodnih odnosov Unije.

Presoja Sodišča

- 38 Uvodoma je treba ugotoviti, da je iz točk 7 in 43 izpodbijane sodbe razvidno, da je bila sporna odločba sprejeta le na podlagi člena 4(1)(a), prva in tretja alineja, Uredbe št. 1049/2001, zlasti zaradi občutljivosti podatkov iz poročil, ki bi lahko oslabilo varstvo javnega interesa, kar zadeva javno varnost in mednarodne odnose. Svet za ta poročila torej ni uporabil posebne ureditve za dokumente občutljive narave, določene v členu 9 Uredbe št. 1049/2001.
- 39 Vendar se po mnenju I. Jurašinovića Svet za zavrnitev dostopa do poročil ne bi smel sklicevati na izjeme iz navedenega člena 4, ne da bi ta poročila predhodno označil s „TRÈS SECRET/TOP SECRET“, „SECRET“ ali „CONFIDENTIEL“ v skladu s členom 9(1) Uredbe št. 1049/2001.
- 40 Takšne razlage členov 4 in 9 Uredbe št. 1049/2001 ni mogoče sprejeti.
- 41 V zvezi s tem je treba na začetku poudariti, da – kot je Splošno sodišče pravilno presodilo v točki 51 izpodbijane sodbe – ne iz člena 4 ne iz člena 9 Uredbe št. 1049/2001 ne izhaja, da predhodna neoznačitev dokumenta v skladu z navedenim členom 9 instituciji prepoveduje, da dostop do tega dokumenta zavrne na podlagi navedenega člena 4.
- 42 Dalje, ti določbi sledita različnim ciljem.
- 43 Namreč, kot je razvidno tudi iz člena 2(5) Uredbe št. 1049/2001, člen 9 te uredbe določa le posebno obravnavo – zlasti kar zadeva osebe, pristojne za obravnavo prošenj za dostop do dokumentov institucij – za dokumente, ki so opredeljeni kot dokumenti občutljive narave in so označeni s „TRÈS

SECRET/TOP SECRET“, „SECRET“ ali „CONFIDENTIEL“ v skladu s pravili, ki veljajo v zadevni instituciji, pri čemer se varujejo temeljni interesi Unije ali ene ali več njenih držav članic na področjih, opredeljenih v členu 4(1)(a) Uredbe št. 1049/2001.

- 44 Člen 4 Uredbe št. 1049/2001 z vzpostavitvijo ureditve izjem od pravice do dostopa dokumentov institucij, ki jo javnosti podeljuje člen 1 te uredbe, institucijam dovoljuje, da zavrnejo dostop do dokumenta, da bi preprečile, da bi razkritje tega dokumenta ogrozilo katerega od interesov, ki jih varuje ta člen 4 (glej v tem smislu sodbi z dne 1. februarja 2007 v zadevi Sison proti Svetu, C-266/05 P, ZOdl., str. I-1233, točka 62, in z dne 17. oktobra 2013 v zadevi Svet proti Access Info Europe, C-280/11 P, točka 29 in navedena sodna praksa).
- 45 Nazadnje, v skladu z ustaljeno sodno prakso velja, da mora zadevna institucija, kadar odloči, da se zavrne dostop do dokumenta, katerega posredovanje se je od nje zahtevalo, načeloma podati pojasnila v zvezi z vprašanjem, kako bi lahko dostop do tega dokumenta konkretno in dejansko posegel v interes, ki je varovan z izjemo iz člena 4 Uredbe št. 1049/2001, na katero se sklicuje ta institucija. Poleg tega mora biti nevarnost takega posega razumno predvidljiva in ne le hipotetična (sodba z dne 21. julija 2011 v zadevi Švedska proti MyTravel in Komisiji, C-506/08 P, ZOdl., str. I-6237, točka 76 in navedena sodna praksa).
- 46 Vendar v tem okviru okoliščina, da institucija oceni, da je dokument občutljive narave v smislu člena 9 Uredbe št. 1049/2001, kar pomeni, da mora za zahteve za dostop do tega dokumenta veljati posebna obravnava iz tega člena, ne upravičuje uporabe izjem iz člena 4(1)(a) Uredbe št. 1049/2001 za ta dokument.
- 47 Enako – in obratno – zgolj to, da dokument ni opredeljen kot dokument „občutljive narave“ v smislu navedenega člena 9, ne izključuje uporabe izjem iz člena 4(1)(a) Uredbe št. 1049/2001, ne da bi tej zadnjenavedeni določbi odvzelo polni učinek.
- 48 Zato drugi pritožbeni razlog ni utemeljen.

Tretji pritožbeni razlog

Trditve strank

- 49 I. Jurašinović s tretjim pritožbenim razlogom Splošnemu sodišču v bistvu očita, da je večkrat napačno uporabilo pravo, ko je zavrnilo trditve, da je Svet napačno zavrnil dostop I. Jurašinovića do poročil, čeprav jih je na podlagi Uredbe št. 1049/2001 že posredoval tretjim osebam, v tem primeru tožilstvu ICTY in obrambi A. Gotovine.
- 50 Prvič, I. Jurašinović trdi, da poročila ICTY niso bila posredovana na podlagi domnevnega načela mednarodnega sodelovanja z mednarodnim sodiščem, ki naj ne bi obstajalo, temveč na podlagi Uredbe št. 1049/2001. V teh okoliščinah naj Svet ne bi smel zavrniti dostopa do dokumentov tretjim osebam, kot je I. Jurašinović, ki naj bi jih že posredoval A. Gotovini. Taka zavrnitev naj bi namreč pomenila diskriminacijo med I. Jurašinovićem in A. Gotovino, ki sta oba državljana Unije.
- 51 Svet v odgovor na te trditve zatrjuje, da I. Jurašinović zamenjuje dostop javnosti do dokumentov institucij s privilegiranim dostopom do teh dokumentov. Le prva vrsta dostopa naj bi bila urejena z Uredbo št. 1049/2001 in naj bi imela učinke *erga omnes*. Kadar pa se dostop do dokumenta odobri na pravni podlagi, ki ni Uredba št. 1049/2001, naj bi šlo za privilegirani dostop, ki naj bi se nanašal le na upravičenca. Svet pojasnjuje, da gre pri posredovanju zadevnih dokumentov tožilstvu ICTY in obrambi A. Gotovine za drugo vrsto dostopa, ki spada med cilje skupne zunanje in varnostne politike Unije, ki naj bi zajemala tudi spodbujanje mednarodnega sodelovanja.

- 52 Drugič, I. Jurašinović na eni strani izpodbija ugotovitev Splošnega sodišča, da je bilo posredovanje zadevnih dokumentov tožilstvu ICTY in obrambi A. Gotovine opravljeno na podlagi člena 70(B) Poslovnika in pravil o dokazovanju ICTY, ker ta ugotovitev temelji le na obrazložitvah, ki jih je Svet posredoval v odgovoru na tožbo in na obravnavi, brez kakršnega koli dokaznega gradiva. Na drugi strani Splošnemu sodišču očita, da je ugotovilo, da so bili v 90. letih vsi arhivi ECMM posredovani ICTY, zato da bi tožilcu ICTY omogočili pregon zoper domnevno odgovorne osebe za hude kršitve mednarodnega humanitarnega prava, storjene na ozemlju nekdanje Jugoslavije od leta 1991, čeprav zastopnica Sveta na obravnavi ni mogla natančno navesti, na kateri datum so bili dokumenti poslani ICTY.
- 53 Svet navaja, da vprašanje, ali je člen 70(B) Poslovnika in pravil o dokazovanju ICTY zakonita podlaga za posredovanje zadevnih dokumentov, z vidika prava Unije ni odločilno. V obravnavanem primeru naj bi bilo namreč treba ugotoviti, ali so bili zadevni dokumenti tožilstvu ICTY in obrambi A. Gotovine posredovani na podlagi Uredbe št. 1049/2001 ali na podlagi prej veljavnega predpisa Unije, in sicer Sklepa Sveta 93/731/ES z dne 20. decembra 1993 o dostopu javnosti do dokumentov Sveta (UL L 340, str. 43). Vendar naj po mnenju Sveta ne bi šlo za to, saj naj bi bili zadevni dokumenti posredovani v okviru skupne zunanje in varnostne politike Unije.
- 54 Tretjič, I. Jurašinović trdi, da je Splošno sodišče s tem, ker ni razglasilo – vsaj delne – ničnosti sporne odločbe, in sicer zato, ker je bilo 48 poročil dejansko posredovanih obrambi A. Gotovine, napačno uporabilo pravo.
- 55 Svet v zvezi s tem trdi, da teh 48 poročil ni bilo javnih.
- 56 Četrtrič in zadnjič, I. Jurašinović navaja, da je Splošno sodišče, ker ni upoštevalo dopisa z dne 30. maja 2007, s katerim je A. Gotovina Svet na podlagi Uredbe št. 1049/2001 zaprosil za dostop do poročil, in sicer zato, ker ta dopis ni bil predložen v okviru zadeve T-465/09, na podlagi katere je bila sprejeta izpodbijana sodba, napačno uporabilo pravo. V zvezi s tem I. Jurašinović zatrjuje, da je bi z navedenim dopisom seznanjen šele po izvedbi pripravljanih ukrepov v tej zadevi, zaradi česar naj ne bi mogel predložiti tega dokumenta, zlasti, ker naj bi Splošno sodišče njegovo repliko zavrlo kot prepozno. Vendar naj bi bil ta dopis predložen v okviru zadeve T-63/10, v kateri je bila izdana sodba Splošnega sodišča z dne 3. oktobra 2012 v zadevi Jurašinović proti Svetu, ki je potekala med istima strankama in jo je obravnavalo sodišče v isti sestavi. Splošno sodišče torej ni moglo veljavno dvomiti v obstoj tega dopisa.
- 57 V zvezi s tem Svet odgovarja, da prošnja, na katero se sklicuje I. Jurašinović, ni bila vložena na podlagi Uredbe št. 1049/2001, saj je šlo za prošnjo za privilegiran dostop. Svet vsekakor zatrjuje, da te prošnje ni obravnaval, kot bi spadala pod Uredbo št. 1049/2001, in da dokumenti niso bili poslani neposredno obrambi A. Gotovine.

Presoja Sodišča

- 58 Za odgovor na te trditve zadošča poudariti, da je treba tudi ob predpostavki, da bi dostop do dokumenta, odobren na podlagi Uredbe št. 1049/2001, omogočal – kot trdi I. Jurašinović – da se ta isti dokument posreduje vsem ostalim prosilcem za dostop, ugotoviti, da iz izpodbijane sodbe izhaja, da I. Jurašinović ni uspel dokazati, da sta obramba A. Gotovine in tožilstvo ICTY dostop do poročil pridobila na podlagi Uredbe št. 1049/2001.
- 59 Namreč, kot je razvidno iz točke 63 izpodbijane sodbe, je edini dokaz, na katerega se je I. Jurašinović v zvezi s tem skliceval na obravnavi, dopis z dne 30. maja 2007, s katerim so A. Gotovina ali njegovi odvetniki zaprosili Svet za dostop do poročil. Vendar ta dopis v obravnavani zadevi ni bil predložen.
- 60 Splošno sodišče torej ni napačno uporabilo prava, ker navedenega dopisa ni upoštevalo.

- 61 I. Jurašinović namreč priznava, da v zadevi, v kateri je bila izdana izpodbijana sodba, ni predložil dopisa z dne 30. maja 2007. V zvezi s tem zgolj pojasnjuje razloge, iz katerih ni predložil tega dokaza, in sicer, da Splošno sodišče njegove replike, ki je bila predložena zunaj roka, ni dopustilo in da je bil pripravljalni postopek končan.
- 62 Glede trditve I. Jurašinovića, da je Splošno sodišče moralo vedeti za obstoj tega dopisa, ker je bil vsekakor vložen v spis zadeve T-63/10, je treba poudariti, da Splošno sodišče v skladu z veljavnim Poslovnikom ne sme presojati utemeljenosti tožbenega razloga na podlagi dokazov, ki niso bili predloženi v okviru zadevnega primera.
- 63 V zvezi z ostalimi trditvami v podporo tega pritožbenega razloga zadošča ugotoviti, da so oprte na predpostavko, da so bila poročila, do katerih sta imela dostop obramba A. Gotovine in tožilstvo ICTY, tema posredovana na podlagi Uredbe št. 1049/2001.
- 64 Vendar iz razlogov, navedenih v točkah od 58 do 62 te sodbe, I. Jurašinoviću ni uspelo dokazati, da je ta domneva utemeljena. Zato je treba te trditve zavrni.
- 65 Poleg tega je treba poudariti, da pravna podlaga za posredovanje poročil A. Gotovini v njegovem postopku pred ICTY – kot pravilno izpostavlja Splošno sodišče v točki 57 izpodbijane sodbe – ne more izpodbiti zakonitosti sporne odločbe, ker ni dokazano, da je bila ta sprejeta na podlagi Uredbe št. 1049/2001.
- 66 Glede na zgornje ugotovitve je treba tudi tretji pritožbeni razlog zavrni kot neutemeljen in s tem zavrni pritožbo v celoti.

Stroški

- 67 V skladu s členom 138(1) Poslovnika Sodišča, ki velja za pritožbeni postopek na podlagi člena 184(1) Poslovnika, se neuspeli stranki na predlog naloži plačilo stroškov.
- 68 Ker I. Jurašinović s pritožbenimi razlogi ni uspel, se mu naloži plačilo stroškov v skladu s predlogi Sveta.

Iz teh razlogov je Sodišče (prvi senat) razsodilo:

- 1. Pritožba se zavrne.**
- 2. Ivanu Jurašinoviću se naloži plačilo stroškov.**

Podpisi